

van. Azon a pártvacsorán, amelyet szombat este rendeztek dr. Pálffy József tiszteletére, tömegesen jelentek meg a tisztviselők és egyre többen jelentik be csatlakozásukat a pártirodában is, különösen vasutasok és postások. Jellemző a hangulatra az a három levél, amelyet mai számában közöl a *Dél-magyarország* és amelyek közül kettőben tisztviselő, egyben kereskedő emeli fel szavát Pálffy József jelöltsége mellett.

(A tisztviselők.)

Annak dokumentálására, hogy a tisztviselők milyen nagy számban sorakoznak Pálffy József mellé, a hozzánk érkezett levelekből kettőt közlünk itt:

Igen tisztelt Szerkesztő ur! Becses lapjának szombati számában felhívással fordult a tisztviselőkhez azon az alapon, hogy a *Dél-magyarország* a tisztviselők érdekében kifejtett értékes munkássága révén jogot formál arra, hogy a tisztviselők figyelmét a szegedi első kerületi választásokkal kapcsolatban Pálffy József, mint tisztviselőre hívja fel. A jogot tiszteletteljesen nyugtázzuk, valamennyien, akik hűséges olvasói vagyunk és maradunk és azt is elismerjük, hogy a szegedi tisztviselőknek kivétel nélkül egy táborban kellene lenni, akkor különösen, amikor a tisztviselők közös sorsának irányításáról van szó. Sajnos, az egy tábor ideális fogalma a valóságtól ma éppen olyan messze áll a jelen esetben is, mint minden tisztviselői mozgalomnál. Hogy mi annak az oka, erről igen sokat lehetne beszélni. Most megállapodhatunk abban, hogy a megnevezés. Mások is ebben állapodhatunk meg. Es itt ennél a végtelenül sajnálatos pontnál konstatálnunk kell, hogy a tisztviselők ügyét tényleg csak a hírlapírás nyomán lehet az egységesség látszatával felruházni, mert valójában úgy áll a dolog, hogy a tisztviselők akkor is, amikor összetartani akarnak, széthúznak. Ez az intelligens középosztály ősi magyar átká.

Uray Zoltán nobilesan viselkedett, amikor a központi párttervek figyelembevételével a jelölés elől kitért, hiszen ha a tisztviselők zömét maga mellett látta is, a politikai tényezők támogatása nélkül éppen ezért, mert nem az összes tisztviselők sorakoztak a tisztviselők programja alá, a győzelem abszolút kilátásával még sem indulhatott el. Tehát mit látunk, azt, hogy a politikai párt támogatása nélkül a tisztviselők Szegeden és — pedig az ország egy vidéki városában nincs annyi tisztviselő, mint Szegeden — magukra hagyatva nem boldogulhatnak, mert az egyesülésben rejlő erő felismerésében még mindig gyengék. Az adott helyzetben van egy tisztviselő-képviselőjelölt, akinek úgy mondják, az a vétke, hogy a munkapárt áll az oldalán. Hogy ez vétke-e ma? Erre a tisztviselők nem tudnak komolyan megfelelni. Mindenesetre a politikai keretek között első helyen vallja a tisztviselők érdekét. Legalább vérbeli tisztviselőnek ismerjük és valljuk. Most már, ha Uray Zoltán nem vállalta, vállalhatta a jelöltséget, mint tisztviselő, miért távolodjanak a tisztviselők a tisztviselőktől? Mert tisztviselő? Azért? Mások azt mondják, nem azért. Szóval a tisztviselőnek, ha van, nem kell a tisztviselő-képviselő, ha nincs, együttesen nem tudnak egy mellett tömörülni. Ez a magyar tisztviselők szomorú egyetértése. És ezen nem segíthet se Pálffy József, se jelöltsége. Ezen a tisztviselőknek kell segíteni azzal, hogy végre tanulják meg, mi az egyetértés. Öszinte tisztelője

V. H.

Teekintetes Szerkesztőség!

A *Dél-magyarország* ma felhívást intézett a tisztviselőkhez, hogy dr. Pálffy Józsefhez, mint tisztviselő-képviselőjelölthöz csatlakozzanak. Ezzel szemben a tisztviselők között mozgalom indult meg, hogy saját kebelük-ből állítsanak jelöltet. A tisztviselőknek ez a része tehát dr. Pálffy Józsefet nem látja alkalmasnak a tisztviselőérdek védelmére. Igazán nem tudnám megmondani, miért. És azt hiszem, nem tudják azok sem, akik a tisztviselőérdek jelszava alatt ellene dol-

goznak annak, hogy Pálffy József, a tisztviselő, képviselő legyen. Ott voltam, amikor Pálffy József programbeszédét elmondotta. Kijelentette, hogy az országos politika kérdéseivel eddig nem foglalkozhatott, mert hivatásához képest csak tisztviselő volt. Éppen ezért programjának gerincét a tisztviselők anyagi és erkölcsi helyzetének javítása alkotta. Kifejezetten és hangsúlyozottan tisztviselőprogramot adott és hozzátette, hogy mindenkor bátor és hangos szóval száll sikkra a tisztviselőért. A tisztviselőknak tehát, a helyett, hogy erőiket szétforgácsolják, egyöntetlően csatlakozni kellene Pálffy József zászlója alá.

A tisztviselők egy része talán azzal nincs megelégedve, hogy Pálffy József munkapárti programmal lépett fel. Erre azt kérdezem, hogy nem jobb-e, ha a munkapárti többség tagjai tesznek hitvallást a tisztviselőérdek mellett, akik meg is valósíthatják, amit ígérnek, mint ha olyanok esküdöznek, akik, ha az ígéretek bevaltásáról van szó, kisebbségükre és — mint a közelmúltban, a mikor kormányon voltak — egyéb ürügyekre hivatkoznak. Ezért én, mint tisztviselő is gyenge szavammal kérem kényerestársaimat, a velem együtt szenvedőket és nélkülözőket: hagyjuk a jelszavakat, ne engedjük magunk közé betolakodni a stréberkedést, segítsük győzelemre dr. Pálffy Józsefet! Tisztelettel: Egy tisztviselő.

(Tisztviselők értékezte.)

Szombaton a tisztviselők egy része, körülbelül százan, az Aradi-utca 5 szám alatt lévő Uray-féle parthelyiségben értekezletet tartott, amely kínos zavarok között folyt le, anélkül, hogy határozatot hoztak volna. Végül dr. Dettre János azon közvetítő indítványt tette, hogy mondják ki határozatilag, mikép a városi tisztviselők többsége Pálffy József mellett foglalt állást, ellenben a városi tisztviselők többsége Pálffy Dánielt öhajítja. Pálffy Dániel pártja látván, hogy kisebbségben vannak, határozatot nem hoztak, az ülés vezetésére elnököt nem választottak és még Dettre indítványát se merték szavazásra bocsájtani. Végül a Pálffy Dániel-pártiak egy három tagú küldöttsége meghívta az értekezletre Károlyi Mihályt, Kun Bélát és Vass Jánost, akik az ott maradt kisebbségnek beszédeket mondtak.

(Az altisztek és szolgák Pálffy József mellett.)

Az állami és törvényhatósági altisztek és szolgák mai napon tartott ülésükön kimondották, hogy testületileg dr. Pálffy József pártjához csatlakoznak. Határozatukat jegyzőkönyvbe foglalták, amelyet Szabó Ferenc elnök és Raffai János titkár hoztak a pártvezetőség tudomására.

(A kereskedők Pálffy mellett.)

Igen tisztelt Szerkesztő ur! Most, amikor a közérdeklődés ugyszólván kizárólag a közelgő választás felé fordul, amikor az utca kortesielszavaktól hangos, amikor a hangszóval a tisztviselőnyomoron van, alig esik szó egy másik, talán még a tisztviselőknél is nagyobb választó-táborról: rólunk, kereskedőről. Ugyáltszik, hogy mi nemcsak a kormány és a hatóságnak vagyunk mostoha-gyerekei, hanem a választást előkészítő pártoknak is. Tudva azonban, hogy majd a végszükségben a mi sok szavazatunkra is szükség lesz, s így az utolsó órában majd mégis fel fognak bennünket keresni, engedje meg igen tisztelt Szerkesztő ur, hogy ezúton mondjam el, hogy mi kereskedők ezekkel a kapacitásokkal szemben milyen állást foglalunk el.

A kormánynál nekünk főként az Országos Közélelmészeti Hivatalt vezető miniszter ténykedése fontos. Egész egzisztenciánk az ő

jól vagy rosszul beállított rendszerétől függ. Tényként megállapítható, hogy az eddigi miniszterek közül csupán báró Kürthy Lajos volt az egyetlen, aki felismerte a közlelmész szolgálatába állított kereskedő értékes tevékenységét és nem törődve a különösen agrár oldalról jövő kereskedőellenes irányzattal hónunk alá nyult. Sajnos, a mai rendszer dédelgetett kedvencei a szövetszervezők, amelyeknek kezébe játszották nagyrészt az összes hatósági cikkeket, nem törődve azzal, hogy ezer meg ezer kartársunk kenyérgéret nélkül marad. Mert van kereskedő-nyomor is, nemcsak tisztviselői! Nem beszélünk arról a néhány kiválasztottról, amelyek a háborúban vagyont szerzett, hanem arról a Szegeden is sokról, aki reggel hattól este nyolcig dolgozik és semmivel sem keres többet, mint egy állami hivataloszolga. Amelyik párt vagy kormány ezeken segíteni akar, azt szívvel-lélekkel támogatni fogjuk!

Károlyiék ezt, azt hiszem, hiába várjuk. Báró Kürthy ténykedése azt a feltevést igazolja, hogy egyedül a munkapárt az, amelyiktől gyökeres reformokat várhatunk. Tegyen hát dr. Pálffy József ily irányú kötelező ígéretet, biztos vagyok benne, hogy a maga pártjára hódít minden gondolkodó és üres frázisokkal be nem folyásolható kartársunkat.

Fogadjon mélyen tisztelt Szerkesztő ur soraim szíves közléséért halás köszönetemet. Tisztelő híve egy kereskedő.

(Vacsora Pálffy József tiszteletére.)

A nemzeti munkapárt szombat este mindvégig lelkes hangulatu vacsora keretében ünnepelte dr. Pálffy Józsefet. A vacsorán mintegy 150-en jelentek meg, állami és városi tisztviselők, kereskedők, iparosok, ügyvédek, orvosok stb. A első szónok Homor István főreáliskolai igazgató volt, aki komoly és higgadt hangon beszédében ünnepelte Pálffy Józsefet. Szegő Árpád előadta Pálffy Dániel jelölésének érdekes körülményeit. Hatvanan jelölték mindössze, köztük ő. Azonban ő is, mint mások, abban a hiszemben volt, hogy Pálffy Dániel alelnöke még a nemzeti munkapártnak. Utóbb, amikor Pálffy Dánielt nem akceptálta a munkapárt, akkor derült ki, hogy Pálffy Dániel szűkebb baráti körének biztatására Károlyi-párti programmal lépett fel. Ezért a frontváltoztatásért hagyta őt el, mert tömördek iparostársával együtt nem tudja megérteni, hogy szombat estétől vasárnap reggelig hogy imádhathja Jézust Jehova ájtatos híve a — mandátumért. Dr. Fajka Lajos lelkes hangon beszédében hangsúlyozta, hogy városi érdekből is minden szegedi polgárnak kötelessége Pálffy Józsefet támogatni. Pillich Gyula a vacsorán megjelent sok tisztviselő képviselőjében szólalt fel. Elmondta a mai tisztviselő-értekezlet lefolyását, ahol egy puccsot terveztek. Ez nem sikerült, noha ott a másik — nagyon kicsi párt — szervezve jelent meg. Hogy nem sikerült, bizonyítja, hogy amikor Pálffy József hívei kivonultak, alig maradtak a helyiségben. Majd kiderül, hogy kinek a pártján vannak a tisztviselők, azon az értekezleten, amelyet a jövő héten tartanak. Ma két jelölt áll egymással szemben: egy gyáros és egy tisztviselő. Mi tisztviselők nem politizálunk. Megbizunk Pálffy Józsefben és kötelessége minden tisztviselőnek, hogy reá, a tisztviselőre szavazzon. Dr. Tonelli Sándor ecseteli a köztisztviselők nyomorát és kulturszerépét. Az, hogy a tisztviselő melyik pártban helyezkedik el, meggyőződés, mondjuk vérmérséklet dolga. De az, hogy támogat-e egy tisztviselő-jelöltet, már tisztviselő-kérdés. Beszél a választ-